

воистина, зашѡ ѡднѣнъ ѣ Богъ, и нема другъ ѡсвѣнъ нѣгѡ.

33 И да го ѡбъча нѣкой со сичко то си сѣраце, и со сичка та си мьсль, и со сичка та си дѡша, и со сичка та си сила, и да ѡбъча и ближнаго своего, като самагѡ секе, пѡвече ѣ това ѡ сички те всесоженѣа и жер-твы.

34 И като видѣ Исусъ, че раздѣмѡ ѡговори, рече мѡ: не си далече ѡ царство то Бжїе. и никой вече не дерзѡ да го попѣта.

35 И ѡговори Исусъ и говореше, като оучеше внѣтре въ цѣрква та: каквѡ дѡматъ книжници те зашѡ Христѡсъ ѣ сынъ Давїдовъ;

36 Зашѡто тѡа Давїдъ говори Дѡхомъ сватѣмъ: рече Гдѣ на-Гѡспода моего, сѣдѣи ѡдѣсна та ми страна, докле да тѡримъ врази те твой поднѡжїе на-нозѣ те си.

37 Тѡа прочее Давїдъ го говори Гѡспода: и ѡ гдѣ мѡ ѣ сынъ; и много народъ го слѡшаше со сладость.

38 И говореше имъ въ оученїе то си: (вардѣтесе ѡ книжници те, които искатъ да ходатъ премѣнени, и да ги поздравлѡватъ по пазаре те:

39 И ѡбъчатъ да седатъ

на най пѣрво то мѣсто на соборица та, и да сѣдѡватъ най напредъ на вечери те.

40 Които изиждатъ кжши те на-вдовицы те, и съ причина зашѡ много семѡлатъ, ѡни ще да прїиматъ пѡ голѣмо ѡсѡжденїе.

41 И като сѣдѡа срещѡ сокрѡвишно то хранїлище, изглѣдѡваше каквѡ Фжрла народѡ манжры въ сокрѡвишно то хранїлище. И мнозина богати Фжрлаха много.

42 И дойдѣ ѡдѡна вдовица сирѡмахкина и Фжрла двѣ асприцы, които стрѡватъ ѡднѣнъ кодрѡнтъ.

43 И повькѡ Исусъ оученицы те си, и рече имъ: истина ви говоримъ, зашѡ тѡа сирѡмахкина вдовица, най много Фжрла ѡ сички те, които Фжрлаха въ сокрѡвишно то хранїлище: зашѡто ѡнѣа сички те Фжрлиха ѡ ѡновѡ што имъ аргѣсоваше: а тѡа ѡ недостѡтокатъ си, сичко що имаше Фжрла, сичко то си имѡнтъ.

ГЛАВА ГГ.

И като излѡзеше изъ цѣрква та, рече мѡ ѡднѣнъ ѡ оученицы те мѡ: Оучителю, виждѡ какви са каменѣ, и какви здѡнїа.

2 И ѡговори Исусъ и рѣ-